

Dato: 26. marts 2009
Kontor: Indfødsretskontoret
J.nr.: 2008/300-52
Sagsbeh.: KRE

Besvarelse af spørgsmål 1 stillet af Folketingets Indfødsretsudvalg den 11. februar 2009, jf. B 55 – bilag 5.

Spørgsmål:

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 9. februar 2009 fra Søren Jensen vedrørende dobbelt statsborgerskab".

Svar:

Integrationsministeriet kan oplyse, at Søren Jensen tillige ved e-post af 23. februar 2009 i forlængelse af førstebehandlingen af forslag til folketingsbeslutning om dobbelt statsborgerskab (B 55) har rettet henvendelse til ministeren samt til Folketingets Indfødsretsudvalg.

Søren Jensen henviser i den forbindelse til, at det er positivt, at ministeriet fortsat vil undersøge fordele og ulemper ved dobbelt statsborgerskab, ligesom Søren Jensen foreslår, at ministeriet og Indfødsretsudvalget personligt konsulterer udenlandsdanskere for derigennem at få klarhed over og dokumentation for de ulemper, der måtte være. Endvidere har Søren Jensen foreslået, at adgangen til dobbelt statsborgerskab deles op i dobbelt statsborgerskab for indvandrere til Danmark og dobbelt statsborgerskab for udenlandsdanskere, som allerede har dansk statsborgerskab.

Søren Jensen har herudover blandt andet anført, at det er ufatteligt, at så mange politikere kan være så kategorisk afvisende over for indførelse af dobbelt statsborgerskab taget i betragtning, hvor mange der allerede i dag er i besiddelse af dobbelt statsborgerskab.

Søren Jensen henviser endelig til, at Danmark i dag er et lille land i verdensøkonomien, at landet har behov for vækst, og at den internationale eksporthandel derfor er af stor nødvendighed, ligesom Søren Jensen anfører, at det ikke i et demokratisk land som Danmark skulle være muligt at fratage nogen deres indfødsret, og at det er hans håb, at den danske regering med Jørgen Poulsens (RV) forslag til folketings-

beslutning om dobbelt statsborgerskab vil ændre loven og gøre det til et frivilligt valg.

Ministeren har over for Søren Jensen udtrykt sympati for, at man som udenlandsdanske ønsker at kunne bevare det danske statsborgerskab og samtidig erhverve statsborgerskab i det land, hvori man har bosat sig for også at føle et tilknytningsforhold hertil.

Herudover har ministeren anført, at hun også har forståelse for Søren Jensens argumenter for livslangt at bevare det danske statsborgerskab, uanset at han og hans ægtefælle tillige skulle opnå amerikansk statsborgerskab, når henses til, at deres yngste søn og børnebørn tillige har dobbelt statsborgerskab, ligesom ministeren har oplyst ikke at være uenig i Søren Jensens argumenter om, at Danmark som et lille land i verdensøkonomien har behov for internationalt at kunne gøre sig gældende.

Ministeren har heroverfor oplyst, at det fortsat er et grundlæggende princip i dansk indfødsretslovgivning at begrænse dobbelt statsborgerskab i videst muligt omfang, og at dette princip alene fraviges i de tilfælde, hvor Danmark gennem international aftale har forpligtet sig hertil. Som eksempel herpå er børn, der ved fødslen automatisk erhverver fremmed statsborgerskab samtidig med dansk indfødsret, fordi de har forældre med forskellig nationalitet eller bliver født af danske forældre i et land, hvor territorialprincippet er gældende, hvilket vil sige, at barnet tillige erhverver statsborgerskab i det land, hvor det er født, som det er tilfældet med Søren Jensens yngste barn og børnebørn.

Herudover har ministeren oplyst, at der ikke efter den danske indfødsretslovgivning stilles krav om, at en person, der har erhvervet dobbelt statsborgerskab ved fødslen, på noget tidspunkt skal vælge mellem disse statsborgerskaber. Det følger dog af § 8 i bekendtgørelse nr. 422 af 7. juni 2004 af lov om dansk indfødsret, at den, der er født i udlandet og aldrig har opholdt sig her under forhold, der tyder på samhørighed med Danmark, taber sin danske indfødsret ved det fyldte 22. år, medmindre den pågældende herved bliver statsløs.

Ministeren bemærkede endvidere, at det blandt andet følger af indfødsretslovens § 7, at dansk indfødsret fortabes af den, som erhverver fremmed statsborgerret efter ansøgning eller udtrykkeligt samtykke.

Ministeren oplyste tillige, at det efter § 4 i cirkulæreskrivelse nr. 61 af 22. september 2009 om retningslinjer for naturalisation, er en forudsætning for optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse, at ansøgeren er indforstået med at give afkald på sit hidtidige statsborgerskab. Hvis ansøgeren ikke automatisk mister sit hidtidige statsborgerskab ved naturalisation, stilles der krav om løsning fra det hidtidige statsborgerskab som betingelse for erhvervelsen af indfødsret.

Som følge af denne bestemmelse erklærede kronprinsesse Mary, som Søren Jensen tillige henviser til, sig indforstået med at give afkald på sine statsborgerskaber.

Under henvisning til, at australsk og britisk statsborgerskab ikke automatisk fortabes ved erhvervelse af fremmed statsborgerskab, erhvervede kronprinsesse Mary således først dansk indfødsret med virkning fra det tidspunkt, hvor hun var blevet løst fra sit australske og sit britiske statsborgerskab.

Ministeren fastslog herefter, at statsborgerskabet efter regeringens opfattelse betyder noget særligt og derfor er noget meget væsentligt. Statsborgerskabet er noget, den enkelte vælger med hjertet, og en person opnår et særligt tilhørsforhold og en særlig loyalitet over for det land, hvor den pågældende er statsborger – som enten er dér, hvor den pågældende er født, eller hvor den pågældende opholder sig. Derfor er det også meget principielt og et meget stort skridt, hvis Danmark skal ændre på det grundlæggende princip om, at dobbelt statsborgerskab skal begrænses i videst muligt omfang.

Ministeren refererede endvidere over for Søren Jensen, at ministeren under folketingsdebatten den 19. februar 2009 om forslag til folketingsbeslutning om dobbelt statsborgerskab blandt andet sagde, at det dog aldrig kan udelukkes, at der skulle være argumenter for, at man skulle begynde at ændre et principielt standpunkt, men at hun indtil videre egentlig ikke mener, at der er fremført sådanne synspunkter, der kan vælte det indgroede standpunkt. Ministeren anførte tillige, at spørgsmålet om dobbelt statsborgerskab er vanskeligt, og at det derfor skal overvejes meget nøje.

Ministeren oplyste herudover, at der allerede i dag er mange, der er i besiddelse af dobbelt statsborgerskab, enten fordi de ved fødslen automatisk har erhvervet et fremmed statsborgerskab tillige med det danske, eller fordi de som eksempelvis flygtninge ikke har haft mulighed for at blive løst fra deres hidtidige statsborgerskab.

Ministeren henviste i den forbindelse til, at hun mener, at det i hele denne debat er en nødvendighed at se på argumenterne for og imod dobbelt statsborgerskab, og at ministeriet derfor gennem snart et år har indhentet oplysninger fra andre lande, der har erfaringer med dels at tillade dobbelt statsborgerskab, dels at begrænse adgangen til dobbelt statsborgerskab i videst muligt omfang.

Ministeren påpegede endvidere, at regeringen fuldt ud er opmærksom på, at Danmark skal kunne gøre sig gældende på den internationale bane, og at regeringen løbende iværksætter tiltag i den retning.

Som et eksempel herpå har ministeren over for Søren Jensen nævnt, at der som en del af udmøntningen af den plan for international rekruttering, som regeringen vedtog i oktober 2007, og aftalen om jobpakken fra februar 2008 er iværksat og planlægges iværksat en række initiativer, der skal bidrage til at overvinde de vanskeligheder, der kan være for arbejdskraftindvandrerne og deres familie ved at bosætte sig i Danmark. Blandt andet er der indført nye muligheder for at rekruttere udenlandsk kvalificeret arbejdskraft uden for EU gennem forskellige ordninger, herunder greencard-ordningen, beløbs- og koncernordningen, ligesom det er gjort lettere for trainees og forskere at opnå opholdstilladelse.

Ministeren oplyste at være enig i, at det skal sikres, at Danmark ikke taber terræn på den internationale bane, og at det er vigtigt, at danske statsborgere er mobile og dermed kan bidrage til globaliseringen ved at rejse ud og også bosætte sig mere permanent i andre lande.

Ministeren oplyste endelig over for Søren Jensen, at regeringen anerkender, at andre lande accepterer dobbelt statsborgerskab, og at ministeriet som nævnt følger og løbende undersøger udviklingen og på den baggrund overvejer argumenterne for og imod dobbelt statsborgerskab, men at regeringen indtil videre fastholder princippet om, at dobbelt statsborgerskab skal begrænses i videst muligt omfang.